

Студентска блокада зграда универзитета

Студентска блокада
зграда универзитета

rs.politsturm.com

2024-12-01

3 мин. читања

Представници студената су најавили блокаду четири зграде Универзитета у Београду за 2. децембар. По њиховим речима, циљ ове блокаде је престанак полицијске репресије, повећање издвајања из буџета за финансирање Универзитета у Београду, као и да одговорни за трагедију у Новом Саду снесу одговорност и да се објави сва документација везана за тај догађај. Има ли уопште смисла да се оваквој држави упућују било какви захтеви?

Трагедија у Новом Саду јесте један застрашујућ подсетник на то у каквом систему живимо. Но, у исто време, приступ ове групе студената проблему је наиван и аматерски. Наиван зато што ма кога сменили, на његово место ће доћи особа која ће наставити да поступа исто. Од било каквог хапшења ће користи имати искључиво ривали тог појединца, спремни да попуне рупу у власти и на тржишту. Чак и потпуна смена владајуће гарнитуре, и њена замена киме год из опозиције, ће опет произвести исте резултате.

Смрт наших суграђана није резултат злих и корумпираних појединаца, већ једног система који је организован око стицања профита. До тог профита се стиже искључиво преко одузимања живота радника. Негде полако, сат по неплаћени сат или дан по дан живота, скраћеног зато што улагање у заштитну опрему радника смањује профит, а негде нагло, читаве деценије живота отете зато што лошија градња значи више профита за извођача. Позиви на личну одговорност су потпуно бесмислени ако их не прати и позив за укидање тржишта и капитализма. Није појединац који је профитирао од мизерије узрок проблема, већ цело економско устројство друштва. Процесирање одговорних је дефинитивно нешто за шта се залажемо, али без отклањања узрока то је у најбољем случају само нешто што ће да привремено умири наш наиван бес који не гледа дубље испод површине.

Аматеризам оваквог наступа студената се огледа у одабиру локација и начину организовања. Није баш најјасније како ће блокирање било које зграде универзитета да примора било кога да уради било шта. Блокада институције има ефекта искључиво ако та блокада штети ономе ка коме су захтеви упућени. Додатно је забрињавајуће потенцирање студената да су "самоорганизовани" и да немају "везе са активистичким организацијама као ни са политичким странкама". Јако чудно хвалисање политичком изолованомшћу од група са којима постоји широко слагање око тренутних питања. Стихијски поступци, романтизација спонтаности, одсуство плана који ће повезати средства на располагању и жељени циљ у низу једноставних корака су добро познате бољке аматерских политичких организација. Недостатак (или прикривање) јасне идеолошке позиције је још један разлог за забринутост.

Ово све важи ако смо максимално добронамерни према овим блокадама и њиховим организаторима. Када би одлучили да третирамо организаторе као некога ко није ни наиван ни аматер, створила би се једна далеко злокобнија слика. Организатори који нису наивни да мисле да би ово хапшење или она оставка отклонили трагедије у будућности онда ни немају за циљ да спрече смрт и патњу. Организатори који нису аматери знају да блокада зграда универзитета неће донети ништа политички, већ да ће само да привуче пажњу на њих и да ће се профилисати као некакви студентски лидери. У таквом светлу и јако чудно инсистирање на неповезаности са постојећим странкама постаје сумњиво.

Како год посматрали организаторе блокада, чињеница је да студенти често и радо улазе у политички активизам и чињеница је да их ту често дочекују разне постојеће структуре вољне да их окупе и да искористе ту енергију. Политштурм се ту не разликује од других структура и организација. Ми желимо да нам се студенти прикључе у што већем броју. Међутим, ми негирамо да су студенти једна хомогена маса која има своје засебне политичке интересе, издвојене од остатка друштва. Полицијска репресија, на пример, не погађа само студенте. Са друге стране, захтев за повећањем буџетских издвајања за Универзитет у Београду је чиста тржишна борба и то је борба где се студенти не боре са влашћу већ са интересима других живаоца државног буџета, попут других универзитета у Србији. Како ће се студенти у Београду осећати ако повећање њиховог буџета дође на штету студената у Нишу? Овде се види штетност самоорганизовања и изолованости.

На крају, студенти су класно подељени. Неки студенти ће постати ситна буржоазија, са сопственим малим предузећима. Неки опортунисти ће се политички испрофилити и тако домоћи ранга истинских капиталиста. Неки ће то наследити. Ипак, судбина већине студената је да постану радници и да раде за надницу, без сопствених средстава за производњу. Захваљујући свом образовању, могу да се надају бољим платама, али тржиште је варљиво и увек се окрене против радника. Томе најбоље сведочи пример ИТ сектора. Дакле, студенти не треба да улазе у политику као студенти, изоловани од других организација и припадника друштва, већ да наступе као садашњи и будући радници.

Ни то није довољно, да стихијски и интуитивно наступамо само као представници радничке класе. Морамо да се образујемо теоријски, да кроз праксу формирамо чврсте и дисциплиноване организације и да престанемо да се политиком бавимо аматерски, већ професионално, као политичари који заступају интересе своје класе.

У том светлу и било какви захтеви који се упућују власти немају никаквог смисла. Од власти не треба захтевати ништа осим саме власти. Не треба нам власт која ће да нам испуњава жеље, треба нам наша, радничка држава, која ће бити наш инструмент на исти начин на који је тренутна држава инструмент капитала.

Оригинални чланак